

nych dotyczących sposobu i jakości ich wykonania i wyposażenia oraz zaopatrzenia ich w instalacje, urządzenia i przynależności; w zakładach przemysłowych wymienić należy także urządzenia fabryczne lub przemysłowe;

- c) dane dotyczące ubezpieczenia budynków od ognia i inne dane, potrzebne do określenia wartości nieruchomości;
- d) określenie treści i rozmiarów praw, przywiązanych do nieruchomości, oraz ciężarów ją obciążających.

§ 11. Opis nieruchomości wiejskich zwłaszcza wielkich rozmiarów powinien ponadto zawierać określenie obszaru i jakości działek (parcel) budowlanych, gruntów ornych, łąk, pastwisk, lasów, zagajników, ogrodów, torfowisk, terenów rolniczych z pokładami żwiru, gipsu, gliny i t. p. lub z kamieniołomami, wód z połowem ryb i t. d., — a ponadto rodzaju i obszaru obsiewów i upraw, ilości i jakości inwentarza żywego i martwego, jak również zapasów, niezbędnych na najbliższy obsiew i na utrzymanie ludzi i żywego inwentarza aż do najbliższych zbiorów.

Przy sporządzeniu opisu małych nieruchomości wiejskich należy podać najistotniejsze dane, dotyczące szacowanych nieruchomości.

§ 12. Sumę oszacowania nieruchomości ustala się według cen sprzedażnych podobnych nieruchomości w tej samej okolicy, — z uwzględnieniem stopnia zużycia lub zniszczenia przedmiotu oszacowania.

Biegły powinien wskazać i uzasadnić podstawy przyjętej w ten sposób wartości sprzedażnej nieruchomości.

Jeżeli biegły uznaje za konieczne odstępianie od zasad oszacowania, wskazanych w ustępie pierwszym, powinien jasno wyluszczyć i uzasadnić przyjętą zasadę oszacowania.

§ 13. Ciężarów, przewidzianych w art. XXIII § 1, XXVI § 1 zd. 1 i XL przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) osobno się nie szacuje, lecz ustala się wartość, jaką ma nieruchomość przy ich utrzymaniu w mocy.

Inne na nieruchomości ciążące prawa i ciężary, których suma wykupu nie jest wpisana w księdze hipotecznej lub w wykazie hipotecznym, w szczególności zaś świadczenia z tytułu takich praw, należy oszacować osobno. Wartość świadczeń powtarzających się mnoży się, w razie ustanowienia ich:

- a) na czas nieograniczony — przez 20,
- b) na czas życia osoby — przez 10,
- c) na czas ograniczony — przez ilość lat, pozostałych do wykonania, nie więcej jednak niż przez 20.

Do praw najmu i dzierżawy, ciążących na nieruchomości, należy odpowiednio zastosować postanowienia ust. 1 — w przypadkach przewidzianych w art. XXIII, a postanowienia ust. 2 — w przypadkach przewidzianych w art. XXXV.

Praw wykupu (odkupu) lub pierwokupu, zahipotekowanych na nieruchomości lub służących z mocy ustawy, nie uwzględnia się przy oszacowaniu.

§ 14. Do praw przywiązanych do nieruchomości należy odpowiednio stosować postanowienie § 13 ust. 2.

§ 15. Jeżeli zostały zgłoszone prawa osób trzecich do nieruchomości, jej przynależności lub urządzeń, lub jeżeli rzeczy te znajdują się w posiadaniu osób trzecich, należy uczynić o tem wzmiankę w opisie nieruchomości i oznaczyć wartość osobno rzeczy spornej, osobno całości po wyłączeniu rzeczy spornej, a osobno całości wraz z tą rzeczą.

Tak samo należy postąpić w przypadkach przewidzianych w art. 669 k. p. c.

Jeżeli dane, zawarte w wyciągu z wykazu hipotecznego lub z katastru, dotyczące obszaru lub sposobu użytkowania nieruchomości, nie odpowiadają rzeczywistości stanowi, należy w opisie podać stan rzeczy istniejący i zaznaczyć, w czym jest niezgodny z danymi hipotecznymi lub katastralnymi.

§ 16. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się odpowiednio do dokonania opisu nieruchomości, oszacowanej w sposób określony art. 671 k. p. c.

Rozdział III.

Przepisy końcowe.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r. Równocześnie tracą moc przepisy dotychczasowe w zakresie unormowanym rozporządzeniem niniejszym.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

948.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 grudnia 1932 r.

o taksie za czynności komorników.

Na podstawie art. IX przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Komornik pobiera za dokonywane czynności opłaty oraz sumy na wydatki według rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Osobom, którym przyznano prawo ubogich, służy uwolnienie od opłat i wydatków w zakresie wskazanym przez kodeks postępowania cywilnego.

Skarbowi Państwa służy uwolnienie od opłaty w takiej części procentowej, jaka z opłat tych przypada Skarbowi Państwa.

§ 3. Strona żądająca dopełnienia czynności przez komornika, obowiązana jest składać, w miarę postępowania czynności, zaliczkę na pokrycie spodziewanych opłat i wydatków.

Komornik nie podejmie wykonania czynności, zanim strona nie złoży odpowiedniej zaliczki. Nie dotyczy to jednak Skarbu Państwa oraz podmiotów, zastąpionych przez Prokuratorję Generalną co do należności z tytułu opłat.

Na opłatę za dokonanie sprzedaży komornik nie pobiera zaliczki.

§ 4. Opłaty i wydatki, od których strona była uwolniona lub których nie uiściła, komornik ściągnie od dłużnika.

Opłaty nieściągnięte od dłużnika wyegzekwuje komornik od strony, która zażądała spełnienia czynności, chyba że służy jej uwolnienie.

W toku egzekucji wszczętej z urzędu (art. VII przep. wpraw. pr. egz.) narosłe opłaty i wydatki obciążają dłużnika; jednakże wydatki poniesione w gotowiznie, jeżeli nie można ich ściągnąć od dłużnika, będą pokryte ze Skarbu Państwa.

Rozdział II.

O opłatach w ogólności.

§ 5. Opłaty są stosunkowe albo stałe.

Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależna jest od wartości roszczenia.

Pełna opłata stosunkowa wynosi przy wartości:

	do	50 zł	włącznie	2 zł
ponad	50 zł	100	"	3 "
"	100	200	"	4 "
"	200	400	"	6 "
"	400	600	"	7 "
"	600	1000	"	8 "
"	1000	5000	"	8 "
za pierwsze	1000 zł			8 "
od nadwyżki za każde rozpoczęte	1000 zł			3 "
ponad 5000 zł do 10.000 zł włącznie:				
za pierwsze	5.000 zł			20 "
od nadwyżki za każde rozpoczęte	1000 zł			2 "
ponad 10.000 zł do 100.000 zł włącznie:				
za pierwsze	10.000 zł			30 "
od nadwyżki za każde rozpoczęte	1000 zł			1 "
ponad 100.000 zł:				
za pierwsze	100.000 zł			120 "
od nadwyżki za każde rozpoczęte	10.000			5 "

§ 6. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 2 zł.

Opłaty w sprawach spornych i egzekucyjnych.

§ 7. Pełną opłatę stosunkową pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości i za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630, 639 § 1 k. p. c.;

2) za dokonanie opisu nieruchomości, nie mniej jednak niż 8 zł

3) za dokonanie sprzedaży przez publiczną licytację ruchomości, nieruchomości i praw, za dokonanie sprzedaży z wolnej ręki ruchomości lub w razie objęcia ruchomości przez wierzyciela — od uzyskanej ceny, nie mniej jednak niż 5 "

Jeżeli czynność wymieniona w p. 2 trwała dłużej niż 3 godziny, to za każdą następną rozpoczętą godzinę, opłatę podwyższa się o 2 "

Opłatę za dokonanie sprzedaży należy pobrać, choćby sprzedaż została uznana za niedoszlą do skutku z powodu nieuiszczenia w terminie ceny nabycia (art. 613 k. p. c.).

§ 8. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c., jeżeli zajęcie następuje przez zaznaczenie w protokole poprzedniego zajęcia (art. 587 § 1, 641 § 1 k. p. c.);

2) za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych poza wymienionymi w art. 630 i 639 § 1 k. p. c.;

3) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 587 § 2 k. p. c.);

4) za opis zajętego prawa lub ruchomości (art. 634, 817 § 3 k. p. c.);

5) za oszacowanie.

Opłata za oszacowanie nie należy się, jeżeli oszacowania dokonywa komornik przy zajęciu, opisie lub sprzedaży.

Jeżeli oszacowania dokonywa komornik w toku egzekucji celem zniesienia współwłasności, opłatę za tę czynność oblicza się od sumy oszacowania.

§ 9. Opłata stała wynosi:

1) za doręczenie dokonane przez komornika, jeżeli obecność komornika przy doręczeniu jest konieczna i stanowi ono samodzielną czynność, z wyjątkiem doręczeń w toku sądowego postępowania egzekucyjnego . . . 0,80 zł

2) za wykonanie przymusu osobistego . 20 "

3) za przyjęcie sumy od dłużnika wierzytelności (art. 631 k. p. c.) przekazywanej wierzycielowi lub składanej do depozytu . . 1 "

4) za odebranie dłużnikowi dokumentu lub rzeczy ruchomej wraz z oddaniem ich wierzycielowi, do depozytu lub na skład (art. 638, 650, 812 k. p. c.) 5 "

5) za czynności związane z przeniesieniem zajętych ruchomości na inne miejsce . 3 "

6) za asystowanie stronie celem usunięcia oporu (art. 820 k. p. c.) 5 "

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 4) — 6), trwała więcej niż godzinę, to za każdą następną rozpoczętą godzinę opłata zwiększa się o 2 zł.

Za doręczenie do rąk pełnomocnika lub kuratora, ustanowionych dla kilku uczestników, należy się wynagrodzenie za jedno doręczenie.

§ 10. Opłata stała wynosi:

- 1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości, usunięcie z niej ruchomości, wprowadzenie zarządcy w zarząd lub sekwestr nad nieruchomością:
 - a) przy nieruchomościach ziemskich o obszarze:

do 3 ha	7 zł
do 8 ha	10 "
do 15 ha	13 "
do 30 ha	16 "
ponad 30 ha od każdego dalszych rozpoczętych 10 ha dodatkowo po	1 "
 - b) przy nieruchomościach miejskich lub zakładach fabryczno-przemysłowych według szacunku ubezpieczeniowego:

do 3000 zł	7 "
do 10.000 zł	10 "
do 20.000 zł	13 "
do 100.000 zł	16 "
ponad 100.000 zł od każdego rozpoczętych 10.000 zł dodatkowo po	1 "
- 2) za dokonanie eksmisji z lokalu:
 - a) jednoizbowego 3 " | - b) dwuizbowego i większego:

od pierwszej izby	3 "
od każdej następnej	2 "

Pomieszczeń pobocznych jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, alkowy i pokoje dla służby nie uwzględnia się przy obliczeniu opłaty.

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 1) i 2), trwała dłużej niż 3 godziny, to za każdą następną rozpoczętą godzinę opłata zwiększa się o 2 zł.

§ 11. Jeżeli komornik po przybyciu na miejsce spełnienia czynności odstąpił od jej wykonania z powodu zapłaty lub z innych przyczyn, uzasadniających zawieszenie lub umorzenie postępowania albo wstrzymanie wykonania czynności, opłata wynosi:

- 1) w przypadku, gdy celem czynności był opis, oszacowanie lub licytacja — połowa opłaty, jakoby się należała za dokonanie tej czynności, przyczem w razie odstąpienia od licytacji opłatę oblicza się od ceny oszacowania;
- 2) w innych przypadkach 3 zł. |

§ 12. Opłatę w wysokości 2 zł pobiera się w przypadku:

- 1) niedokonania zajęcia z powodu braku przedmiotów, podlegających zajęciu;
- 2) nieodebrania rzeczy ruchomej z powodu jej nieodnalezienia (art. 638, 650, 812 k. p. c.);
- 3) niewykonania eksmisji;

4) niedokonania sprzedaży z powodu braku licytantów.

Opłaty w innych sprawach.

§ 13. Opłata stała wynosi:

- 1) za ofiarowanie pieniędzy wierzycielowi w imieniu dłużnika:

do 500 zł	3 zł
ponad 500 zł	5 "
- 2) a) za dokonanie spisu majątku lub jego części;
- b) za opieczętowanie albo zdjęcie pieczęci bez dokonania jednocześnie spisu:

za pierwszą godzinę	5 "
za każdą następną rozpoczętą godzinę	2 "
- 3) za aresztowanie osoby z powodu upadłości 20 " |

Poza tem do czynności w postępowaniu niespornem i upadłościowym stosuje się odpowiednio przepisy § 5 — 12 rozporządzenia niniejszego.

Rozdział III.

Wydatki.

§ 14. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych jako to: na opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia, uskuteczniane przez organa sądowe i gminne, na należności bieżących, koszty ogłoszeń w dziennikach, koszty przeniesienia i przechowania oraz należności osób przywołanych do czynności.

§ 15. Za każde doręczenie, niewymienione w § 9 i 14 i w toku sądowego postępowania egzekucyjnego, komornik tytułem wydatku pobiera — 40 gr.

§ 16. Nadto tytułem zwrotu wydatków za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów i innych pism, które w toku postępowania przy wykonywaniu czynności należy z urzędu sporządzić, komornik ma prawo pobrać na rzecz swoją:

- 1) od wniosku o wszczęcie lub podjęcie zawieszony lub wstrzymanej egzekucji należności pieniężnych połowę stawek wymienionych w § 5, jednak:
 - a) przy egzekucji z nieruchomości nie mniej niż 10 zł a nie więcej niż 30 zł;
 - b) przy egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych nie mniej niż 3 zł, a nie więcej niż 15 zł;
- 2) od wniosku o wszczęcie lub podjęcie zawieszony lub wstrzymanej egzekucji roszczeń niepieniężnych:
 - a) celem zniesienia współwłasności nieruchomości 15 zł | - b) innych roszczeń niepieniężnych 3 " |
- 3) od wniosku o wykonanie zarządzenia tymczasowego (zabezpieczenia powództwa) połowę wynagrodzenia w myśl p. 1) i 2) zależnie od rodzaju zarządzenia tymczasowego.

§ 17. W postępowaniu niespornem i upadłościowym komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów, odpisów, za uwierzytelnienia i zaświadczenia — za każdą choćby rozpoczętą stronicę tych pism 50 gr.

Stronica arkusza powinna zawierać przeciętnie 25 wierszy a każdy wiersz 45 liter pisma.

W postępowaniu egzekucyjnym wynagrodzenie powyższe pobiera komornik tylko za sporządzenie na żądanie strony odpisów, uwierzytelnień, zaświadczeń. Za pisma, które komornik w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego powinien sporządzić z urzędu, nie pobiera on wynagrodzenia, unormowanego paragrafem niniejszym.

§ 18. Jeżeli komornik na żądanie strony wykonywa czynność w miejscowości odległej więcej niż 2 km od jego siedziby, ma prawo do wynagrodzenia w kwocie 40 groszy za każdy rozpoczęty kilometr odległości miejsca dokonania czynności od jego siedziby.

Jeżeli w czasie jednego przejazdu komornik wykonywa kilka czynności, należy mu się pełne wynagrodzenie według ustępu poprzedzającego od każdej czynności z osobna, chyba że wykonywa je w tej samej sprawie. W tym przypadku należy się komornikowi wynagrodzenie za jeden tylko przejazd.

Komornikowi nie służy prawo do diet i kosztów przejazdu według norm przewidzianych dla funkcjonariuszów państwowych z powodu wykonywania poza jego siedzibą.

Rozdział IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 19. W sprawach wszczętych przed 1 stycznia 1933 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Na obszarze Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie w sprawach tych nie pobiera się opłaty sądowej od pism i załączników, wnoszonych do komornika; do spraw tych natomiast stosuje się przepisy rozdziału III z tą zmianą, że wynagrodzenie za sporządzenie z urzędu pism, wezwań, zawiadomień i obwieszczeń, pobiera komornik według

§ 17. Pozatem w tych sprawach komornik ma prawo do wynagrodzenia, ustalonego rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 129) niezależnie od miejsca gdzie czynność jest wykonywana.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc wszelkie przepisy w zakresie unormowanym tem rozporządzeniem.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

949.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 grudnia 1932 r.

o przekazaniu rejestrów karnych z prokuratur Sądów Okręgowych w Poznaniu i Toruniu do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Na podstawie art. 8 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Rejestry karne prowadzone w prokuraturach Sądów Okręgowych w Poznaniu i Toruniu zostają przekazane do rejestru karnego Ministerstwa Sprawiedliwości w dniach: 24 lutego 1933 r. z prokuratury w Poznaniu i 27 lutego 1933 r. z prokuratury w Toruniu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*